

Nr. 3.

Warszawa

$\frac{6}{18}$ stycznia 1868 r.

Wychodzi
w każdą sobotę.

Redakcja przy ulicy Nowy Świat
Nr. 28.

MERKURY

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Długa dyskusja w Izbie francuskiej nad prawem organizacji wojskowej utrzymuje publiczność w sferze wojowniczych przypuszczeń; z drugiej strony znowu krążą pogłoski o podniesieniu przez Napoleona myśli kongresu europejskiego. Co jednak wątpliwości nie ulega, to działalność przyśpieszona dyplomacji. Największém jej zadaniem, jak utrzymują, jest skierowanie polityki pruskiej do jedności działania z mocarstwami zachodnimi, i jeśli sądzić z tonu dziennikarstwa francuskiego i pruskiego, to między Prusami i Francją nastąpiło zbliżenie, a to na podstawie przyjęcia przez Francję, a nawet przez Austrię, planów pruskich zjednoczenia Niemiec. Włoski gabinet zdaje się także nakłaniać do zgody z Francją; trudno jednak przy takim usposobieniu dopuścić dłuższe zostawanie wojska francuskiego na ziemi włoskiej. Dziennik urzędowy rzymski „*Osservatore Romano*” podaje wiadomość, że rząd francuski ofiarował wycofanie wojska swego z *Civita - Vecchia*, jeżeli Włochy zobowiążą się do wspólnego działania w razie wojny.

Ze wszystkiego się okazuje, że ani o pokoju, ani o bliskiej wojnie stanowczo twierdzić nie można, a zatem też sama jak przed tém niepewność, wyrażająca nieobliczone straty w rozwoju bogactwa społecznego, nie tylko tamując jego wytwór, ale i fałszując podział. Wszelki przełom społeczny, przez wojnę sprawiony,

wszelka raptowna zmiana trybu życia, jaką wojna sprowadza. — są to hamulce w rozwoju spokojnej pracy, są to klęski ekonomiczne, działające wprawdzie nie tak widocznie i gwałtownie jak samo zniszczenie przez wojnę, lecz działające na dalszą metę, w przyszłości, a nawet w przeszłości. — bo spodziewana wojna już poprzednio skutki swe ekonomiczne wywiera. Otóż jeśli ogólne jest w Europie narzekanie na zły stan finansów, to jedno tylko na to tłumaczenie: „jaka polityka, takie finanse.”

O pożyczce rządowej francuskiej pomimo pogłoski nie ma teraz na serjo mowy, dopóki p. Magne nie przedstawi swego planu; on zaś nie śpieszy, a tymczasem korzysta z niewyczerpanego zapasu 150 milionów biletów skarbowych (z upoważnionej w r. z. sumy 250/m.), i w d. 10 stycznia zeskontował ich w banku francuskim na 50/m. fr.

Pożyczka węgierska jest dziś jedyną większą, szczerze-pokojową operacją: ma ona służyć na zbudowanie trzech linii dróg żelaznych, długości razem 340 kilometrów, głównie dla przewozu płodów rolniczych.

Apatja giełdy warszawskiej, zwiększona świętowaniem i zamknięciem kasy bankowej dla rocznego obrachunku, przedstawia mdły obraz, na którym jaskrawo odznacza się tylko pożyczka premjowa: 120 $\frac{1}{2}$!

KURSA GIEŁDY,

w tygodniu 10—16 stycznia 1868 r.

Sto- pa o/0	RÓWNIĄ (pari)	CENA RZECZYWIŚTA W TYGODNIU						Stosun- nek do równi na 100		
		Piątek 10 stycz.	Sobota 11	Poniedz. 13 święto	Wtorek 14	Środa 15	Czwart. 16			
1. Papiery publiczne.										
a) <i>Rządowe.</i>										
Polskie.		R	u	b	l	e				
		4	100	71	71	
		4,32	100	
		4	75	101,50	135 ¹ / ₃	
		5	45	50,75	112 ³ / ₄	
		0	30	27	90	
		5	30	32,75	109 ¹ / ₆	
		0	100	*56	*56	
		4	100	57,42	57,80	.	58,17	58,33	57,75 57 ³ / ₄	
		0,51 ¹ / ₉	
Ruskie.		5	100	*71	*71	
		5	100	
		5	100	119,75	120,50	.	.	.	120 ¹ / ₂	
		5	100	114	114,25	.	.	.	114	
		4	100	100,17	.	.	114	114	100	
		4	100	99,83	.	.	100	100,25	99,67	
		5	100	78,25	.	.	99,97	99,67	99,50	
b) <i>Towarzystw i Spółek.</i>										
Polskie.		4	100	80	80,05	.	80,25	80,25	80,25	80 ¹ / ₄
		4	100	68,50	68,50	.	68,50	68,50	.	68 ¹ / ₂
		diw.	60	.	63	.	.	.	0,26 ² / ₃	105
		4	100	53,33	53,33	.	53,33	.	53,68	53 ² / ₃
		5	100	80	80	.	80	80	80	80
		5	100	*78	*78
Rus.		5	125	*112,50	*90	
	4 ¹ / ₂	100	
2. Wexle.										
	2	mies.	92,857	106,20	106,20	.	106,05	105,90	105,90	114
	.	"	92,857	.	106,05	.	.	105,75	105,75	113 ⁵ / ₆
	.	"	140,855	*161,40	*114 ¹ / ₂	
	3	"	6,304	7,28	.	.	.	7,25	7,25	115
	2	"	75,214	.	87	.	.	*86,85	*115 ² / ₃	
	.	"	92,857	*90	*97	
	1	"	100	*99	*99
3. Monety.										
	.	.	5,15	5,96	.	.	.	5,96	5,96	115 ³ / ₅
	.	.	5	5,80	5,80	116
	.	.	3	3,42	.	.	.	3,42	3,42	114
	.	.	1	
	.	.	0,92.857	1,08 ¹ / ₃	116 ⁶ / ₇
	.	.	0,62.906	0,61	0,61	97

Warszawa.—Petersburg.—Londyn.—Paryż.—Wiedeń.—Berlin.—Frankfurt.—Amsterd.

STOPA SKUPU: } bankowa: 6⁰/₀ 7 2 2¹/₂ 4 4 2¹/₂ 3¹/₂
 } giełdowa: — 8 (9) 1 (1¹/₂) 1³/₄ (2¹/₄) 4 2³/₄ 1³/₄ (2) 3¹/₂

DOCHODY DRÓG ŻELAZNYCH W.-WIEDEŃSKIEJ I W.-BYDGOSKIEJ, za listopad i grudzień 1867 r.

	rubi	W.-Wiedeńs.		W.-Bydgos.	
		listopad	grudzień	listopad	grudzień
Z przewozu osób		63.623, 66	52.015, 74	14.202, 89	12.816, 07
— towarów		139.360, 58	138.469, 41	36.294, .	31.429, 90
Różne dochody		9.228, 82	34.239, 53 ^{1/2}	7.168, 66	50.389, 60 ^{1/2}
Razem		212.213, 06	224.724, 68 ^{1/2}	57.665, 55	94.698, 57 ^{1/2}
W odpowiednich miesiącach 1866 r...		199.413, 39 ^{1/2}	227.355, 98 ^{1/2}	57.569, 59 ^{1/2}	87.066, 87 ^{1/2}
Zatém w, 1867 { więcej		+ 12.799, 66 ^{1/2}	...	+ 95, 95 ^{1/2}	+ 7.431, 70
{ mniej	— 2.631, 30
Cały dochód r. 1867	2.446.941, 13	...	579.569, 16 ^{1/2}
" 1866	(*) 2.199.130, 29	...	(*) 529.649, 45 ^{1/2}
W 1867 więcej	+ 247.810, 84	...	+ 499.19, 71

(*) Cyfry te nie zgadzają się z podanemi w r. z. (Merk. N. 5). Pochodzi to z dopełnionego następnie przez dyrekcję dróg żelaz. sprostowania. W ten sposób i podane obecnie cyfry dochodu za rok 1867 ulegną pewnej zmianie.

BILANSE BANKÓW FRANCUSKIEGO I ANGIELSKIEGO, w d. 9/10 stycznia 1868 r.

STAN CZYNNY

	B. francuski.	B. angielski.
	f r a n k ó w	
Fundusz metaliczny	982.786222	551.501750
Portfel	551.425518	} 457.522600
Zaliczenia na złoto i rozm.	90.872222	
Pożyczki na zast. pap. publ.		
akcyj, oblig. i in.	87.763300	359.226150
Dług skarbu i inne wart..	161.992121	375.000000
	1.874.339383	1.743.250500

STAN BIERNY

	B. francuski.	B. angielski.
	f r a n k ó w	
Bilety w obiegu	1.197.007875	605.846375
Przekazy z term. kilkod.	34.114275	16.128400
Rachunki prywatne	388.175712	585.415175
bieżące (skarbowe)	16.399407	91.270725
Kapitał zakładowy	182.500000	} 363.825000
Zysk do kapit. doliczony	7.044776	
Inne bierniki	49.596338	80.764825
	1.874.839383	1.743.250500

SKAZÓWKI I FAKTA BIEŻĄCE.

— Drogi żelazne w Belgji i Holandji. Uderzający przykład przedstawia Belgja w korzyściach jakie drogi żelazne za sobą pociągają. W roku 1830, gdy Belgja odłączyła się od Holandji, ta ostatnia, skutkiem doskonale rozwiniętych komunikacji wodnych i wzorowo urządzonych portów, przewyższała znacznie Belgję pod względem handlu zagranicznego; jeszcze w r. 1835 kiedy wartość przywozu i wywozu w Belgji wynosiła 269.000000 franków, handel zewnętrzny holenderski przedstawiał przeszło dwa razy wyższą cyfrę; lecz gdy rząd belgijski już w roku 1833 stanowczo zdecydował się rozpocząć budowę dróg żelaznych, powierzając Jerzemu Stephenson'owi zaprojektowanie zupełnej sieci, łączącej wszystkie znaczniejsze miasta, i gdy zaraz w następnym przystąpiono do budowy głównych linii, która w krótkim czasie ukończoną została, handel i przemysł Belgji zaczął wzrastać z szybkością nieznaną w żadnym innym europejskim kraju.

Poniższa tabelka wskazuje, że wzrost przywozu i wywozu równym prawie postępował krokiem z długością otwartych do użytku linii dróg żelaznych:

Rok	długość linii	wartość rocznego przywozu i wywozu		przyrost roczny w odsetce	
		przyw.	wyw.	długości linii	przyw. i wyw.
1835	—	269.000000 fr.	—	—	—
1839	185 mil ang.	392.000000	—	11,43	—
1845	335 "	673.000000	—	13,50	11,90
1853	720 "	1.194.000000	—	14,20	9,57
1860	1037 "	1.803.000000	—	6,30	7,30
1864	1350 "	2.432.000000	—	7,50	9,00

W ciągu zatem 30-letniego perjodu 1835—1864 handel zewnętrzny Belgji powiększył się 10 razy, kiedy w tym samym czasie w Anglii powiększył się tylko 5 razy. Tak niezwykły wzrost przypisać należy tylko szybkiemu rozwojowi dróg żelaznych. Przed założeniem ich Belgja, skutkiem kosztowności transportów lądowych i braku odpowiednich komunikacji wodnych, była prawie wyłączoną z zewnętrznego handlu europejskiego. Dopiero drogi żelazne podniosły Ostendę i Antwepę do stopnia pierwszorzędnych portów i ożywiły przemysł tak dalece, że dziś Belgja produkuje innym krajom Europy.

Zupełnie inaczej rzecz się miała w Holandji. Kraj ten oddawna używał niezmiernych korzyści, tak skutkiem swego położenia nad ujściem Renu, jak niemniej przez doskonałą sieć kanałów, znaczną flotę handlową, prawie wyłączny monopol handlu niemieckiego, prowadzonego za pośrednictwem domów handlowych i okrętów amsterdamskich i rotterdamkich. Holendrzy ufając zanadto tym korzyściom, zaniedbali budowę dróg żelaznych, co pociągnęło za sobą to następstwo, że handel niemiecki zaczął coraz więcej usuwać się od Holandji i zwracać do portów belgijskich. Dopiero po roku 1850 zaczęli Holendrzy budować drogi żelazne i są teraz na drodze uzupełnienia sieci cały kraj pokrywającą. W roku 1839 wartość przywozu i wywozu wynosiła w Holandji 712.500000 fr. prawie dwa razy tyle co w Belgji; do roku 1863 w Holandji takiż obrót podwoił się, bo wynosił 1.475.000000 fr.,

a w Belgii powiększył się pięć razy, a tём samém znacznie przewyższył holenderski.

Na korzyść belgijskich dróg żelaznych wypada jeszcze wspomnieć o niskiej taryfie osobowej; dalsze obniżenie w ostatnich czasach, pociągnęło za sobą niezmierny wzrost ruchu osób. Najlepiej objaśni to przykład: na drogach żelaznych rządowych wpływ z ruchu osób w kwietniu 1865 r. przyniósł 76.936 fr., w tymże

miesiącu 1866 r. wynosił 198.345 fr.— w tój ostatniej cyfrze mięci się wpływ 168.725 fr. od podróżujących 3-cią i 4-tą klasą. Wypada wszakże zwrócić uwagę, że Belgia jest najludniejszym krajem w Europie, i że system taniego przewozu osób nie wszędzie da się w zupełności zastosować, szczególnie na linjach kosztownych a nie obiecujących wielkiego ruchu.

— Handel jajami. Wprowadzanie jaj do Anglii i spożycie ich w tym kraju, przybiera coraz większe rozmiary. Jaja stanowią już dziś jeden z ważniejszych wprowadzanych do Anglii artykułów żywności. Wprowadzono w przecięciu rocznie do portów angielskich, w czasie:

od 1843 do 1847 r. włącznie	po	73.000000 sztuk jaj
— 1848 — 1852 „	„	103.000000 „
— 1853 — 1857 „	„	147.000000 „
— 1858 — 1862 „	„	163.000000 „
w roku 1864 wprowadzono		334.500000 „
„ 1865 „		365.000000 „
wreszcie w 1866 „		438.878880 „

Cło wchodowe od czasu zawarcia traktatu handlowego z Francją zostało zniesione. Głównie tóż z Francji jaja sprowadzają. Następująca tabelka wykazuje ilość wprowadzanych jaj z rozmaitych krajów w kopach po 60 sztuk (za rok 1866 brak szczegółowych wykazów).

	1862	1863	1864	1865
Z Francji	3.002804	3.745506	4.787042	5.591798
— Belgii	338924	317052	420134	343710
— Hiszpanji	279256	157656	108933	62656
— Wyp w kanale La Manche	170452	188974	226588	43234
— Hamburga	13728	6132	7626	11340
— Bremy	30866	20500	6826	3762
— Holandji	7602	2726	2412	3544
— Portugalji	27626	8502	12464	3424
— innych miejsc	762	1800	2282	3420
Razem	3.872020	4.448848	5.574312	6.066888
wartości funt. ster.	593813	673638	835025	928247

Wartość kopy w roku 1866 była jak następuje:

	szilingów pensów		szilingów pensów	
w styczniu	3	9	2	10 ¹ / ₂
— lutym	3	8 ¹ / ₄	2	9 ¹ / ₂
— marcu	2	10 ¹ / ₂	2	9 ³ / ₈
— kwietniu	2	9 ³ / ₄	3	4 ⁷ / ₈
— maju	2	8 ¹ / ₄	3	10 ¹ / ₄
— czerwcu	2	7 ¹ / ₂	4	3 ¹ / ₂
			w lipcu	2
			— sierpniu	2
			— wrześniu	2
			— październiku	3
			— listopadzie	3
			— grudniu	4

czyli przecięciowo kopa po 3 szilingi, co odpowiada 1¹/₂ kop. za sztukę, a przy względzie na różnicę kursu 1³/₄ kop.

Jaja transportują się wyłącznie parostatkami do portów Southampton, London, Folkestone, Arondel, Newhaven i Shoreham.

Panuje ogólne mniemanie, że we Francji istnieją zakłady do wylęgania jaj na wielką skalę; tymczasem tak nie jest. Hodowla kur zostaje prawie wyłącznie w ręku rolników na małych osadach, którzy z energią i po kupiecku interes prowadzą, szczególnie w Burgandji, Normandji i Pikardji. Sam Paryż zużywa rocznie za 12.000000 fr. jaj. 1000 sztuk jaj mające wartości 60 fr. w Paryżu, kosztują na prowincji 40 fr. Jeżeli przyjmujemy średnią wydajność kury 60 sztuk jaj rocznie, to na pokrycie samego wywozu do Anglii potrzeba 7.300000 kur.

Na jak wielką skalę hodowla drobiu we Francji jest prowadzona, okazuje się z tego, że na trzech tylko rynkach w Houdan, Dreux i Nugent le Roi, sprzedaje się 6.000000 tuczonych kur rocznie.

Tak nadzwyczajna produkcja Francji niedawnych sięga czasów. Od 1815—1835 r. wartość wywozu jaj wynosiła średnio na rok tylko 2.786000 fr., w czasie od 1835 do 1850, 7.500000 fr., dalej do 1859, 11.340000 fr., do 1864, 27.974000 fr., a w r. 1866, 42.334000 fr. Cyfry te dowodzą najlepiej, że interes musi być bardzo zyskowy. Wzrost wartości wywozu w ciągu lat 16-u z 7¹/₂ do 42 milionów fr. musi być wynikiem dobrych zysków.

Zdaje się, że i my moglibyśmy dojść pod tym względem do ważnych rezultatów, jeżeliby rolnicy, a mianowicie na drobnych cząstkach osiedli, wzięli się do racjonalnej hodowli drobiu, zwłaszcza w stronach w których gryka obficie rodzi; — doświadczenie bowiem przekonało, że strony takie we Francji najwięcej jaj dostarczają.